

256

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

z dnia 1 września 1967 r.

w sprawie opłat za egzaminy osób zatrudnionych przy eksploatacji urządzeń energetycznych oraz wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych.

Na podstawie art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) oraz w związku z § 16 ust. 1 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób sprawujących kierownictwo i dozór nad eksploatacją urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 238), § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób wykonujących usługi w zakresie konserwacji i naprawy urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 239) oraz § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie wykazu stanowisk i kwalifikacji osób obsługujących urządzenia energetyczne (Dz. U. Nr 38, poz. 240) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się opłaty za egzaminy dla osób zatrudnionych przy eksploatacji urządzeń energetycznych w wysokości 80 zł za egzamin.

§ 2. 1. Opłatę egzaminacyjną ponosi osoba egzaminowana.

2. Zwalnia się od opłat egzaminacyjnych pracowników poddawanych egzaminom okresowym, o których mowa w § 22 pkt 3 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób sprawujących kierownictwo i dozór nad eksploatacją urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 238), § 14 pkt 3 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie kwalifikacji osób wykonujących usługi w zakresie konserwacji i naprawy urządzeń energetycznych (Dz. U. Nr 38, poz. 239), i § 14 pkt 3 rozporządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 20 sierpnia 1965 r. w sprawie wykazu stanowisk i kwalifikacji osób obsługujących urządzenia energetyczne (Dz. U. Nr 38, poz. 240).

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania w razie:

- 1) powtarzania egzaminu, zdanego uprzednio z wynikiem niezadowalającym,
- 2) powtarzania egzaminu na wniosek właściwej jednostki lub organu w razie stwierdzenia, że eksploatacja urządzeń energetycznych prowadzona jest niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

4. Opłatę egzaminacyjną w wypadkach, o których mowa w ust. 2, pokrywa zakład pracy zatrudniający pracownika.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, jeżeli komisja egzaminacyjna działa przy przedsiębiorstwie na rozrachunku gospodarczym.

§ 3. 1. Wynagrodzenie za przeegzaminowanie jednej osoby wynosi:

- 1) 15 zł dla przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego,
- 2) 10 zł dla członka zespołu egzaminacyjnego,
- 3) 15 zł dla członka zespołu egzaminacyjnego, pełniącego jednocześnie funkcję sekretarza komisji,
- 4) 5 zł dla sekretarza komisji egzaminacyjnej.

2. Wynagrodzenie określone w ust. 1 stosuje się do egzaminów przeprowadzanych poza godzinami służbowymi.

§ 4. 1. Opłaty egzaminacyjne wpływają na dochód jednostki, przy której działa komisja egzaminacyjna.

2. Wydatki związane z działalnością komisji egzaminacyjnej pokrywane są ze środków finansowych jednostki, przy której działa komisja egzaminacyjna.

§ 5. Zarządzenie nie ma zastosowania do egzaminów przeprowadzanych przez izby rzemieślnicze.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Górnictwa i Energetyki: *J. Mitrega*

257

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 sierpnia 1967 r.

w sprawie ustalenia ramowego regulaminu organizacyjnego zawodowej straży pożarnej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zawodowe straże pożarne organizuje się:

- 1) miejskie zawodowe straże pożarne — w miastach,
- 2) zakładowe zawodowe straże pożarne — w zakładach pracy.

2. Z zastrzeżeniem § 2 ust. 2 zawodowe straże pożarne podlegają:

- 1) miejskie — prezydiom właściwych rad narodowych,
- 2) zakładowe — kierownikom zakładów pracy.

§ 2. 1. Funkcję komendy zawodowej straży pożarnej spełniają:

- 1) w miastach wyłączonych z województw — komendy straży pożarnej w tych miastach,
- 2) w miastach stanowiących powiaty miejskie — komendy miejskie straży pożarnej,
- 3) w miastach będących siedzibami prezydiów powiatowych

rad narodowych — komendy powiatowe straży pożarnej.

2. Wszystkie jednostki zawodowych straży pożarnej są podporządkowane pod względem operacyjnym właściwej terenowo komendzie straży pożarnej (ust. 1).

§ 3. Ustala się ramowy regulamin organizacyjny zawodowej straży pożarnej, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 4. 1. W oparciu o ramowy regulamin organizacyjny komendy zawodowych straży pożarnej opracują szczegółowe regulaminy dostosowane do warunków i potrzeb swych jednostek.

2. Regulaminy dla zawodowych straży pożarnej, w których funkcje komend spełniają komendy straży pożarnej w miastach wyłączonych z województw, zatwierdza Komendant Główny Straży Pożarnej, a dla pozostałych zawodowych straży pożarnej — wojewódzki komendant straży pożarnej.